

VARMISTIN

Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti 1/25

Sysmä
2025

Tammikuun lopulla käytiin Pohjois-Saksassa Eiswolf-sotilastaitokilpailu, johon osallistui myös maakuntakomppanian reserviläisistä koottu partio.

VARMISTIN

VARMISTIN on Päijät-Hämeen maakuntajoukkojen lehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Seuraava numero ilmestyy kesäkuussa 2025. Aineisto sitä varten on toimitettava 31.5.2025 mennessä.

ISSN 2242-4679 (painettu)
ISSN 2737-2685 (verkkojulkaisu)

Päätoimittaja

Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Mainokset

Varmistin ry
Vapaaehtoisen maanpuolustuskoulutuksen tukiyhdistys
Päätoimittaja Jenni Paasio
jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

Jäsenrekisteriasiat

jasenasiat@varmistin.fi

Yhdistyksen posti

Varmistin ry, PL 182, 15101 Lahti

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania

PL 5, 15701 LAHTI

Käyntiosoite Hämeen aluetoimisto, Kirkkokatu 12
0299 484 190 (ma-pe virka-aikana)

VMP-upseeri

Eero Virtanen
eero.virtanen@mil.fi

Alueupseeri

kapteeni Timo Matilainen
0299 484 122
timo.matilainen@mil.fi

Päivystäjä

0299 484198
paivystaja@phmaakk.fi

Painopaikka Padasjoen kirjapaino

Kuvat kannessa, infisivulla ja sisällyssivulla:
Teppo Lainio, Mikko Sippola ja Jenni Paasio

VARMISTIN RY
www.varmistin.fi
www.facebook.com/varmistin
www.linkedin.com/company/varmistin
[@varmistin](#) [#varmistin](#)

PÄIJÄT-HÄMEEN MAAKUNTAKOMPPANIA
www.maakuntakomppania.fi
www.facebook.com/phmaakk
www.instagram.com/phmaakk
[@phmaakk](#) [#phmaakk](#)

*Helmikuussa päästiin taas hiihtomarssille
Salpausselän maastoissa.*

VARMISTIN NRO 1

10.3.2025

17. vuosikerta

TÄSSÄ NUMEROSSA:

Päätoimittaja 4

Puheenjohtaja 5

Aluetoimisto 6

MKJ 8

Verenluovutushaaste 9

Voimankäyttöharjoitus 10

Sysmän talvikurssi 12

Hiihtomarssi 20

Eiswolf 22

PÄÄTOIMITTAJA

Terveisiä ladulta! Muutamien edellisten talvien oltua pääasiassa talvisia ja lumisia, on tämä talvi ollut lievästi sanottuna pettymys. Hiihtokärpäsen puraistua jokunen vuosi sitten olen huomannut, että keväällä lumien sulaminen harmittaa, ja nyt tuntuu, että keväitä on tässä talvessa ollut jo aivan liian monta. Kolmenkymmenen kilometrin hiihtomarssi sentään saatiin järjestettyä helmikuussa, vaikka huolta näyttikin pitkään. Tästä lisää lehden loppupuolella.

Syksyllä henkiin herätetty harrastus, polkujuoksu, ei päässyt talvitauolle, vaan muuttui kelien mukaan umpihankijuoksuksi vesiloskahölkään. Vaihtelu virkistää? Nyt pitänee pikkuhiljaa valmistautua kevään ja kesän juoksukeleihin. Vaikka sanonta ”urheilija ei tervettä päivää näe” on osoittanut kohdallani harvinaisen paikkansa pitäväksi, niin toivotavasti tällä kertaa kroppa kestää eikä vammautumisia tule.

Kaikkea mukavaa tekemistä on luvassa täksi vuodeksi, ja koulutuskalenteri sivulla 19 kertoo jo ajankohdat, jotka kannattaa merkitä omaan kalenteriin. Menneistä harjoituksista, kuten kansainvälisistä Eiswolf-kilpailusta ja Sys-

män talvikurssista, pääsee lukemaan kohokohtia sivuilta 12 ja 22 alkaen. Talvikurssia kuvaillaan useasta näkökulmasta, ja tällä kertaa mukana on myös erittäin mielenkiintoisia ajatuksia ulkomaalaisten näkövinkkelistä. Monella osallistujalla oli taas paljon ihmeteltävää.

Olethan käynyt jo Varmistimen uusitussa verkkokaupassa osoitteessa <https://kauppa.varmistin.fi> ? Tutustu ja tilaa kannatustuotteita, esimerkiksi hihamerkkejä. Myynnissä nyt myös SRA-tuomarikurssi ja HAUKin jäsenyydet.

Kevättä kohti!

Jenni

jenni.paasio@maakuntakomppania.fi

P.S. Vuoden ensimmäinen lehti toimitetaan kaikille jäsenille paperisena, sillä sen mukana postitetaan jäsenkortti. Muut lehdet toimitetaan valitun toimitustavan mukaan. Muistathan, että voit koska tahansa vaihtaa lehden toimitustapaa paperisesta sähköiseksi ja päinvastoin. Ilmoita jasenasiat@varmistin.fi.

Varmistimen vuosikokouksessa 5.2.2025 valittiin uusi johtokunta:

Kari I. Mattila (puheenjohtaja)

Kari Aulasmaa

Harri Koponen

Pirkka Mellanen

Petteri Paalanen

Jenni Paasio

Valtteri Simola

Timo Wallenius

Osallistu turvallisuuden tekemiseen.

Liity henkilöjäseneksi.

Varmistimen henkilöjäsen saa kotiinsa tai sähköpostiinsa Varmistin-lehden, jossa tuettavan joukon toiminta tulee eläväksi. Varmistin on myös ampumaseura, jolla on rata- vuoroja ja koulutusta. 35 euron jäsenmaksusta jäävä tuotto-osuus käytetään muiden varojen tapaan tukemiseen. Liity verkossa: varmistin.fi – Liity jäseneksi.

Liitä yrityksesi tai yhteisösi kannatusjäseneksi.

Kannatusjäsenmaksu on 100 euroa tai vapaavalintainen suurempi summa. Se käytetään suoraan tukeen. Liity verkossa: varmistin.fi – Jäsenlomake. Kannatusjäsenmaksu laskutetaan antamaasi osoitteeseen.

Varmistin ry. voi sääntöjensä mukaan vastaanottaa rahaita tavaralahjoituksia tahoilta, jotka sitoutuvat yhdistyksen sääntöjen mukaiseen varojen käyttöön, tai perintöjä tahoilta, joiden tiedetään hyväksyneen yhdistyksen tarkoitukset. Tavaralahjoitusten tulee olla tuettavan joukon käyttöön sopivia, sillä yhdistyksellä ei ole edellytyksiä tavaran myyntitoimintaan.

KERÄYSTIEDOT

Tilinumero IBAN FI21 4212 0010 3108 58, BIC ITELFIHH
Rahankeräysluvan saaja ja toimeenpanija: Varmistin ry.
Rahankeräysluvan myöntäjä: Poliisihallitus
Luvan numero: RA/2022/249 (21.2.2022)
Keräyksen toimeenpano-aika: 21.2.2022–

Kerätyillä varoilla tuetaan vapaaehtoista maanpuolustuskoulutusta erityisesti Päijät-Hämeen maakuntajoukon jäsenten osaamista kehittäen. Varoilla tuetaan maakuntajoukon kouluttajien ja asiantuntijoiden osallistumista mahdollisiin kouluttaja- ja muita oikeuksia antaviin koulutuksiin sekä osaamista kehittäviin koulutuksiin, maksetaan kutsutujen ulkopuolisten kouluttajien palkkioita. Varoilla hankitaan koulutus- ja koulutuksessa tarvittavaa välineistöä ja tarvikkeita. Varoja voidaan käyttää myös maakuntajoukon koulutuksen tarvitsemien palvelujen, esimerkiksi tietotekniikka- ja televiestintäpalvelujen sekä tilapalvelujen, hankkimiseen.

VARMISTIN

Puheenjohtaja

Kiitos luottamuksesta! Timo W. on tehnyt ison työn Varmistimen luotsaamisessa läpi jokusenkin haasteen. Annetaan Timon vähän hengähtää, minä otan kapulan vuorostani kuljetettavaksi.

Varmistin on kasvun edessä. Enää ei ole kyse vain jäsenmäärän kasvusta, joka sekin on ollut upeaa. Nyt meille tulee isompi toimialue, Kanta-Häme ja Päijät-Häme. Tuon muutoksen osalta vuosikokous tekikin jo merkittäviä sääntömuutoksia.

Vaikka muutoksia tuleekin, niin perustoiminnoista pidetään edelleen kiinni. Niin MKJ:n tukeminen, viestintä, tapahtumiin osallistuminen kuin ammunta jatkuvat kuten ennenkin. Miten toimintamme laajentuu Kanta-Hämeen puolelle, sitä tämän ja ensi vuoden aikana arjessa varmasti harjoitellaan.

Kutsun tässä kohtaan jokaista, joka omaa kiinnostusta osallistumaan johonkin aktiviteettiin, vaikka vain muutaman tunnin kuukaudessa, olemaan suoraan minuun yhteydessä. Yhdessä olemme enemmän ja pystymme tarjoamaan jokaiselle kiinnostavia tehtäviä.

Mitä tuo yhdessä tekeminen voisi tarkoittaa? Minulle Sauli Niinistön ajatus ”nyrkistä” tuntuu hyvältä. Kokoamalla kiinnostuneista sopivia toimintayksiköitä, pysyy työmäärä kohtuullisena, osaaminen kasvaa ja saamme parempia tuloksia. Alueita, joilla selkeästi on tilaa useammalle aktiiville, on ainakin ammunta ja viestintä. Ja, jos esim. MillJazz-tapahtumassa Varmistimen esittely kiinnostaa, niin mukaan mahtuu.

Yksi myös henkilökohtaisesti kiinnostava avaus on reservistä ulos joutuneille aktiviteettien ja roolien rakentaminen. Meillä on paljon osaajia ja toimintakykyä, jota olisi hyvä ylläpitää ja kehittää. Jos sinulle tulee mieleen toimintoja, joita voisimme kehittää, niin pistä viestiä. Mietitään yhdessä mikä ja miten olisi mahdollista.

Varmistin on kaikille, nuorille, aktiiveille, senioreille, miehille, naisille ja muutoin itsensä identifioiville. Kunhan on halu tehdä jotain turvallisuuden ja sen kautta hyvinvoinnin ja tulevaisuuskon hyväksi. Sääntömme mahdollistavat myös nuorille erilaista toimintaa. Tässä meillä on toinen merkittävä osa-alue, jossa voisimme tehdä paljon. Pitäisikö järjestää turvallisen mopokäsittelyn kurssi?

Varmistin on yhteistyössä valtuuskunnan kanssa tukenut merkittävästi MKJ:n toimintaa. Panostuksen määrä lähentelee jo 150 000 €! Tämän rinnalla ne nyt jo tuhannen ylittäneet tunnit turvallisen ase käsittelyn kouluttamisessa luovat aitoa turvaa ja resilienssiä. Jatketaan tätä perustyötä yhdessä!

Saatat ehkä miettiä, että kuka minä olen. Lyhyesti, Asikkalasta (syntyjään Orimattilasta) tulen, ollut reserviläistoiminnassa mm. MPK:n tulevaisuusvaliokunnassa, RUL:n koulutustoimikunnassa (edelleen), RESUL R4DM -etämarssitapahtuman järjestelijänä ja Päijät-Hämeen paikallisyhdistyksissä mukana. Toiminut lisäksi mm. reservin mentorina. Kurkkaa lisää LinkedIn-profiilistani

Lupaukseni sinulle

1. Enemmän mahdollisuuksia useammalla
2. Enemmän ja monipuolisempia palveluja jäsenille
3. Arvoista ja perustehtävästä tinkimättä

Ole yhteyksissä, olipa sitten mielessäsi millainen asia tahansa!
Kari.i.mattila@gmail.com tai
0400 428 950

Varmistin ry.

www.varmistin.fi

jasenasiat@varmistin.fi

ALUETOIMISTO

Tervehdys hyvät Varmistimen lukijat!

Uusi toimintavuosi on käynnistynyt jälleen vauhdikkaasti, ja harjoitustoiminnan sekä eri tapahtumien suunnittelu ja valmistelut etenevät aikataulussa tai jopa hieman edellä sitä. Alue toimiston henkilöstössä tapahtuu alkuvuodesta pieniä vaihdoksia, mutta toiminta jatkuu totuttuun tapaan.

Maanantaina 24.2.2025 tuli kolme vuotta täyteen siitä, kun Venäjä aloitti laittoman ja raakalaismaisen hyökkäyksen Ukrainaan. Tuon hyökkäyksen jälkeen yleinen turvallisuustilanne Suomessa ja koko Euroopassa on heikentynyt huonoimmalle tasolle toisen maailmansodan jälkeen. Venäjä on sotatoimillaan horjuttanut kansanvälistä sääntöpohjaista järjestelmää ja vaarantanut rauhan sekä vakauden Euroopassa. Länsimaiden taloudellinen ja sotilaallinen tuki Ukrainalle on ratkaisevassa asemassa sodan lopputuloksen kannalta. On tärkeää, että tuki jatkuu niin kauan kuin Ukraina sitä tarvitsee.

Joulukuussa 2024 Valtioneuvosto antoi puolustusselonteon eduskunnalle. Selonteko antaa Puolustusvoimille poliittisen selkänojan puolustuksen kehittämiseksi seuraavien noin kymmenen vuoden ajalle. Selonteko linjaa, että 2030-luvulla puolustuksen kehittämisen painopiste siirtyy ilma- ja meripuolustuksesta maapuolustukseen. Maapuolustuksen kehittäminen jatkuu aina 2040-luvulle asti. Kehittämisen painopiste muodostunee operatiivisiin joukkoihin, niiden materiaallisen suorituskyvyn parantamiseen ja vanhentuvien järjestelmien ja suorituskykyjen korvaamiseen. Tämä tarkoittaa, että jollain aikataululla operatiivisilta joukoilta vapautuvia suorituskykyjä on tulossa paikallisjoukkojen käyttöön.

Paikallispuolustus Hämeessä on hyvässä iskussa ja kehittyä jatkuvasti. Vuoden alusta toteutunut Päijät-Hämeen ja Kanta-Hämeen paikallispataljoonien yhdistyminen Hämeen paikallispataljoonaksi (HÄMPAIKP) on sujunut suunnitelman mukaisesti. Osa yhdistetyistä joukoista on jo päässyt harjoittelemaan yhdessä viime syksyn paikallispuolustusharjoituksen yhteydessä. Yhteinen harjoittelu on erittäin tärkeää joukkojen yhteenkuuluvuuden varmistamiseksi. Päijät-Hämeessä jo vuosia käynnissä ollut reserviläisten omaehtoinen harjoittelu (OEH) on jo hyvää vauhtia jalkautumassa Kanta-Hämeen puolelle. Pataljoonan normaaliolojen organisaatio ja yksiköiden johtohenkilöt ovat tehneet määrätietoista työtä koulutusohjelmien laatimiseksi ja taistelijoiden suorituskyvyn kehittämiseksi. On selvää, että kahdessa joukossa on ollut toisistaan poikkeavia toimintatapoja, mutta näen tässä pelkästään posi-

tiivisia asioita. HÄMPAIKP:n toimintatapoja muodostaessamme voimme poimia molemmilta aiemmilta joukoilta parhaat käytänteet ja rakentaa entistä toimivamman kokonaisuuden.

Kuluvana vuonna HÄMPAIKP:n harjoitustoiminta säilyy määrällisesti samalla tasolla kuin mihin viime vuosina on totuttu. Puolustusvoimien vapaaehtoiset harjoitukset ja kertausharjoitukset ovat erittäin tärkeässä roolissa joukkojemme suorituskyvyn kehittämisessä – unohtamatta MPK:n SOTVA-kurssien roolia yksittäisen taistelijan osamisen kehittämisessä. Sen vuoksi on tärkeää kiinnittää erityistä huomioita harjoitusten tavoitteiden selkeään määrittämiseen ja laadukkaaseen toimeenpanoon. Pääharjoituksemme on kevään paikallispuolustusharjoitus PAPU125, joka toteutetaan aiempien vuosien tapaan Lahden – Hälvälän alueella. Harjoituksen painopiste on tällä kertaa koulutuksessa, koska valtaosa harjoitukseen osallistuvista joukoista ei ole harjoitellut aiemmin joukkokoonpanossa.

Aktiiviset ja ammattitaitoiset reserviläisemme ovat tehneet jälleen poikkeuksellisen hienoa työtä pataljoonan suorituskyvyn kehittämiseksi. Ilman heidän panostaan joukkomme suorituskyky ei olisi läheskään sillä tasolla kuin se tänään on. Jatkuvuuden varmistamiseksi ja ”lihaksien kasvattamiseksi” näen tärkeänä, että saamme uusia tekijöitä joukkoomme. Kannustankin yksiköidemme johtohenkilöitä aktiivisuuteen uusien taistelijoiden rekrytoinnissa, jotta saamme laajennettua sitoutuneiden henkilöiden määrää pataljoonassamme.

Viime vuonna Hämeen alue toimisto toteutti asevelvollisten kutsuntojen ja naisten vapaaehtoisen asepalveluksen valintatilaisuuden yhdistämisen pilotoinnin. Yhdistetyistä tilaisuuksista saimme lähes pelkästään positiivisia havaintoja. Tasa-arvoisuus, yhdenvertaisuus ja oikeudenmukaisuus toteutuu näin toteutettuna mielestäni paremmin kuin erillisissä tilaisuuksissa. Tänä vuonna palaamme kuitenkin erillisiin tilaisuuksiin ja odotamme päätöstä jatkovuosista kuluvan vuoden aikana. Joka tapauksessa kutsuntojen ja naisten valintatilaisuudet on yhdistetty koko maassa aikaisintaan vuodesta 2027 alkaen. Asevelvollisten osalta kutsuntatulokset olivat hyviä. Palvelukseen määrättiin liki 80 % hämäläisistä kutsunnanalaisista, mikä on edellisvuosia korkeampi lukema ja valtakunnan kärkitasoa.

Maanpuolustustapahtumien osalta alkanut vuosi on vauhdikas. Tammi-helmikuussa toteutimme maanpuo-

lustusillat litissä ja Forssassa ja aluetoimiston vuosipäivää juhlimme Lahden Upseerikerholla 21. helmikuuta. Vuoden päätapahtumat aluetoimiston näkökulmasta ovat MilJazz-kesäkiertueen konsertti Lahdessa 13.6. sekä paikkansa vakiinnuttanut Päijät-Hämeen maanpuolustuspäivä, joka toteutetaan tänä vuonna kahdessa osassa: Hennala Herää 17.8. ja itsenäisyyspäivän iltajuhla Upseerikerholla 5.12. Syksyllä osallistumme myös Hartolan markkinoiden yhteydessä 6.9. toteutettavaan maanpuolustustapahtumaan. Puolustusvoimien tuki keskitetään

näihin tapahtumiin, ja toiveemme on, että viranomaiset, maanpuolustusjärjestöt ja muut vapaaehtoistoimijat osallistuvat näihin laajasti. Näin saamme kokonaisturvallisuuden ja -maanpuolustuksen laajasti esille vahvistamaan kansalaisten maanpuolustustahtoa.

Mukavaa kevättä – hakkaa päälle!

*Aluetoimiston päällikkö
Everstiluutnantti Sami Liukkonen*

Paluu kotikentälle

Kymmenen vuotta siinä vierähti ennen kuin Oksasen akan poika palasi Lahteen töihin. Kun Hämeen rykmentti pistettiin lihoiksi vuoden 2014 lopulla, siirryin Urheilukoulun mukana Santahaminaan. Siinä saarella ei ole mitään muuta vikaa kuin se, ettei se ole Enonselällä. Työmatka oli pitkä, mutta matkaseura piristävää. Jonkinlainen Hennalan veteraanien kokoonpano koottiin aina samaan autoon Renkomäessä ja lähdettiin puskemaan moottoritietä kohti pääkaupunkia. Voitte uskoa, että juttujen taso ei päättä huimannut. Vaikka Tali-Ihantalassa löydettiin vihollisen parin tunnin tykistökeskityksen jälkeen suomalaisten teltoa, jossa majoittuvat sotilaat eivät olleet heränneet, niin tässä kimppekyydin metelissä ei olisi nukkunut Hämeen ratsurykmentin vanhin suomenhevonenkaan.

Hennalan ja Santiksen aikana vietin yhteensä kymmenisen vuotta Urheilukoulussa, jossa tuli koluttua tehtävät joukkueen johtajasta komppanian päälliköksi. Se oli hieno palveluspaikka, jossa yhdistyivät sekä intohimoni tiedusteluun että urheiluun. Vaikkei itselläni kilpaurheilusta olekaan, pidin aina äärimmäisen motivoivana työskennellä nimenomaan eri lajien urheilijoiden kanssa. Lajivastavana toimin jossain välissä keilaajille, sulkapalloilijoille ja vähän aikaa jalkapalloilijoillekin. En toivottavasti pilannut kenenkään urheilu-uraa. Ydinosaamistani oli nimittäin tiedustelukoulutus, ei niinkään urheiluvalmennus, josta siitäkkin löytyi kyllä rautaisia ammattilaisia sen ajan Urheilukoulusta.

Kaiveltuani kolme vuotta ”Saharan” hiekkatomua taiteistani, siirryin satujen saarelta Utin jääkäriyrykmenttiin, jossa hurahinkin sitten seuraavat kuusi vuotta. Siltä reissulta mukaan jäi puolukan värinen myssy, hopeiset hyppysiivet ja kaikenkarvaisia kokemuksia jään alta pilvien päälle. Oikeasti istuin kuitenkin enimmäkseen toimistossa. Esikuntajyrän tämä järjestelmä saa lopulta leivottua sissistä kuin sissistä – ja hyvä niin. Joka tapauksessa upea paikka palvella Utin kangaskin kyllä oli.

Syyskuun alussa 2024 siirryin Hämeen aluetoimistolle ensin kutsuntaupseeriksi ja joulukuun alusta asevelvollisuussektorin johtajaksi. Siirto oli mieluinen, koska suoni virtaa hämäläinen veri. Isä on Sysmästä, äiti Pa-

dasjoelta ja itse olen asunut Nastolassa koko ikäni. Vaikka kaikki palveluspaikat ovat olleet mielenkiintoisia, tuntui mukavalta päästä pitkästä aikaa rakentamaan hiekkakakkuja ihka omalle kotikentälle.

Urheilukoulussa ja Utissa pääsin näkemään valikoituja asevelvollisia. Aluetoimiston kutsuntakierroksella puolestaan pääsee tapaamaan ikäluokan jokaisen urhon neropatista narkomaaniin. Siinä syntyy hyvä kuva nuorisoin yleisilmeestä ja kaikista sen ääripäistä. Kokonaiskuva on hyvä – meidän nuorisolla menee enimmäkseen hyvin, mutta on joukossa niitäkin, joita elämä on kolhinut tavalla tai toisella tai jotka ovat tehneet elämässään jo melkoisen tukun vääriä valintoja. Jokainen yksilö on kuitenkin merkityksellinen, kun puhutaan maanpuolustuksesta. Jonkun syvissä vesissä kahlaavan ongelmanuoren nostaminen pinnalle voi olla isänmaan turvallisuuden kannalta tärkeämpi teko kuin toisen sotilaaksi syntyneen hiominen taistelulentien timantiksi Suomen suurimmassa kuntokoulussa.

Ensimmäisten aluetoimiston kuukausieni aikana minuun on tehnyt vaikutuksen asevelvollisten nuorten maanpuolustustahto ja vapaaehtoisten reserviläisten loputon halu kehittää itseään ja sitä joukkoa, johon kuuluu. Olen aina tiennyt, että Hämeessä on hyvin maanpuolustustahtoista väkeä, mutta silti se palo, jolla asioita tehdään, jaksaa ylittää. Tässä maakunnassa on tehty paljon oikeita asioita viimeisinä vuosina ja maailman maasta niin kuin se maaka, tuota työtä pitää sinnikkäästi jatkaa.

Toivon, että saan olla tässä tehtävässä pitkään, sillä maanpuolustustyö ja nuorten parissa työskentely ovat lähellä sydäntäni. Missä muualla avautuisi samanlainen mahdollisuus puhua tärkeistä asioista kokonaisen ikäluokan kanssa ja tehdä heidän elämänsä vaikuttavia tärkeitä päätöksiä yhdessä heidän kanssaan. Meidän on joka päivä muistettava, että Suomen itsenäisyys lepää loppukädessä niiden miesten ja naisten varassa, joille lyömme kutsuntalaisuudessa palveluksenaloittamääräyksiä kouraan. Minä jaksan uskoa, että Suomi pysyy niissäkin käsissä hyvänä ja turvallisena maana elää.

Majuri Ohto Oksanen

Tykistö on taistelukentän kuningas – myös paikallispataljoonassa tarvitaan tulenjohto-osaamista.

Kaikki me muistamme, miten Ukrainan sota alkoi kolme vuotta sitten. Venäläiset pyrkivät ilmaiskujen jälkeen nopeasti valtaamaan Hostomelin lentokentän sillanpääasemaksi Kiovan, ja sitä kautta koko Ukrainan, valtaamiseksi. Ukrainalaisten onnistui kuitenkin estää Hostomelin lentokentän valtaus ja lyödä venäläiset. Tämä tapahtui pitkälti paikallisjoukkojen taisteluilla ja epäsuoran tulen käytöllä. Vaikka oltiin kaukana etulinjasta, tarvittiin raskasta kalustoa ja tulenkäyttöä maahanlaskun torjuntaan. Ukrainan sota on myös osoittanut, että raskaan tykistön merkitys ei ole ainakaan vähentynyt. Kranaatteja on myös oltava riittävästi massamaiseen käyttöön. Kalliit älykkäät erikoismukset on nopeasti käytetty. Suomalainen puolustus onkin aina perustunut vahvaan epäsuoran tulen käyttöön ja hyvin hajautettuun tulenjohtoon. Ukrainan sotaa seuraamalla nähdään myös, että elinehtona on tehokas kranaattituotanto. Kulutussodassa kyse on siitä, kenen resurssit loppuvan ensin.

Paikallispataljoonan oma epäsuoran tulen kapasiteetti on sangen rajallinen, mutta tilanteen kiristytessä voisi käytössä olla muiden tahojen tulivoimaa, joten tulenjohto-osaamista on tarpeen ylläpitää myös tätä skenaariota ajatellen. Nykyisessä verkottuneessa ja hajautetussa sodankäynnissä, etenkin mahdollisten NATO-liittolaisten tuomien kyvykkyyksien myötä, on mahdollista, että yksittäinen tulenjohtaja voi osoittaa maaleja hyvinkin monenlaisille asejärjestelmille, eikä pelkästään oman organisaation tulyksiköille. Tulikomennon toteuttava taho voi olla jokin kaukovaikutteinen asejärjestelmä, vieraan maan tulyksikkö, tai jopa ilmavoimat. Nykyaikaiset ohjautuvat älyammukset vaativat myös erityisosaamista, jotta niiden tarjoamaa osumatarkkuutta pistemäisten kohteiden tuhoamiseen voidaan hyödyntää. On myös todennäköisempää, että ampuva yksikkö on yksittäinen tela-alustainen haupitsi kuin kranaatinheitinkomppania tai tykistöpatteristo. Alueen tulitoimintaa johtaa ja koordinoi prikaati- tai armeijakuntatason tulenkäyttökeskus, joka määrittelee, mitä tulyksiköitä käytetään.

Tulenjohdon perusperiaate ei ole muuttunut jatkosodan torjuntataisteluista. Tulyksiköille pitää pystyä antamaan maalin koordinaatit. Perinteisesti maalin koordinaatit mitataan suunnalla ja etäisyydellä tulenjohtopaikasta, jonka koordinaatit on mitattu käsisuuntamittauksella tunnetusta lähtöpisteestä. Vaikka maalin koordinaatit olisivat tiedossa etukäteen, pitää tulta pystyä korjaamaan suhteessa havainnointipisteeseen, joten oman paikan määrittäminen on tärkeä osa tulenjohdon perustyötä. Nykyään käytetyt maalinpaikannuslaitteet (MPL) ovat helpottaneet ja automatisoineet maalin koordinaattien laskemista, mutta tuoneet mukanaan lisää hallittavia elektronisia laitteita.

Erilaisten halvempien kuvauskohteryyppisten droonien käyttäminen tulenjohtoon on varmasti tulevaisuutta, samoin kuin arjen välineiden käyttö viestintään. Mahdollisena haasteena on Ukrainassakin laajalti käytetty elektroninen sodankäynti, sekä GPS-häirintä, mikä vaikeuttaisi tarkkaa paikannusta. Perinteisille optisille mittaustekniikoille on siis aina paikkansa, eikä tätä osaamista pidä unohtaa (käsisuuntakehä, laseretäisyysmittaus). Suoraan silmikonäytöllä ohjattavista FPV-koptereista on nopeasti tullut etulinjan täsmäaseita.

Paikallispataljoonissa on useita tulenjohtoryhmiä, mutta tehtäviin sijoitetut henkilöt eivät välttämättä perustu varusmiesaikaisiin koulutuksiin, joten täydennyskoulutukselle ja osaamisen koordinoinnille on tarvetta. Maakuntakompanian tulenjohtotoimintaa johtaa tulenjohtopäällikkö. Tämän lisäksi esikunnassa on epäsuoran tulen käyttöä koordinoivia ja kehittäviä henkilöitä.

MPK järjestää koulutusta myös tulenjohtoon, joten aiheeseen voi perehtyä näiden kurssien kautta, vaikka varusmiespalvelus olisi suoritettu muuhun tehtävään.

Asser Vuola

Maakuntakompanian päällikkö on 15.2.2025 on myöntänyt Päijät-Hämeen Maakuntakompanian kiertopalkinnon, Ukko-Pekan, **Timo Walleniukselle** erittäin pitkäaikaisesta työstään Maakuntakompanian hyväksi. Palkinto jaettiin nyt viidennen kerran.

PHMAAKK "Ukko-Pekka" -kiertopalkinnon nimi tulee jalkaväen tunnuksista, jossa on kaksi sotilaskivääriä eli "ukko-pekkaa" ristissä. Palkintoon kuuluu ikuisesti kiertävä päivystäjän laatta ja lisäksi

omaksi saatava kunniakirja. Palkinto myönnetään vain kerran vuodessa ja sitä ei voi ansaita kahta kertaa.

Perusteet myöntämiselle:

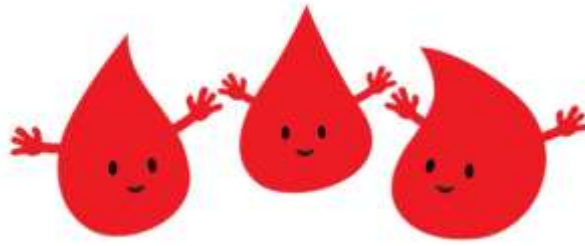
- 1) Henkilö on toiminut merkittävällä tavalla komppanian tavoitteiden eteen, uhraten aikaansa ja työpanostaan.
- 2) Henkilö on osoittanut oma-aloitteisuutta edistäessään komppanian tavoitteiden saavuttamista.
- 3) Henkilö on esimerkillinen taistelija käytökseltään ja taidoiltaan. Hän on vertaistensa kunnioittama ja/tai merkittävä tuki alaisilleen.

Vuoden 2024 verenluovutushaasteen tulokset

Päijät-Hämeen Maakuntakomppania osallistui joukkueittain Suomen Punaisen Ristin Veripalvelun VeriRyhmähaasteeseen tuttuun tapaan myös viime vuonna.

Luovutuskerrat vuoden 2024 aikana:

PHMAAKK/3J: 12 kpl
PHMAAKK/Huolto: 6 kpl
PHMAAKK/KRHJ: 6 kpl
PHMAAKK/KNTOJ: 5 kpl
PHMAAKK/2J: 1 kpl
PHMAAKK/KÄKI: 0 kpl
Varmistin ry: 12 kpl

Kolmas joukkue oli selkeästi edellisvuoden tapaan viime vuoden aktiivisin joukkue. Yhteensä kaikki maakuntakomppanian joukkueet luovuttivat verta 30 kertaa vuoden aikana. Varmistin ry -VeriRyhmänkin nimissä luovutettiin viime vuonna yhteensä 12 kertaa, mikä oli edellisvuotta vähemmän. Ehkäpä ensi vuonna taas muutaman kerran enemmän!

Tiedot toimitti Lahden veripalvelutoimiston toiminnasta vastaava hoitaja Satu Kuorelahti.

On tärkeää, että jokainen luovuttaja muistaa kertoa ilmoittautuessaan, mihin ryhmään kuuluu, jotta Veripalvelu osaa merkitä käynnit oikean joukkueen kohdalle. Oletko Sinä jo varannut luovutusajan? Ajan voi varata www.veripalvelu.fi/ajanvaraus. Terveyskyselyn voi täyttää etukäteen osoitteessa www.terveyskysely.fi

Teksti: Jenni Paasio

Kuva: Suomen Punaisen Ristin Veripalvelu

renta

**RENTA LAHTI TARJOAA VARMISTIMEN JÄSENKORTILLA JA
PUOLUSTUSVOIMIEN HENKILÖKORTILLA -30% ALENNUKSEN
KAIKISTA VUOKRATUOTTEISTA. ALENNUS LASKETAAN
OVH-HINNOISTA.**

Alennus ei koske henkilönostimia, kaivinkoneita, jyriä,
kuormaajia, myyntituotteita, kuljetuksia ja työveloituksia.

LOPETA KONEIDEN MAKUUTTAMINEN JA VUOKRAA NE

WWW.RENTA.FI/LAHTI
040 161 1916 | lahti@renta.fi

9-10MAR24 VEH Voimankäyttö

Tämän harjoituksen painopisteenä oli ampuma-aseellinen voimankäyttö ja voimankäytön välineet, tekniikat ja taktiikat.

Lauantaiaamuna Hälvälään saapui joukko maastopukuisia hahmoja valmiina haasteisiin, joita harjoitus myös varmasti tarjoaisi. Alkupuhutuksen jälkeen jakauduttiin kahteen osastoon suorittamaan erilaisia tasoammuntoja vastavalmistuneilla ampumaradoilla. Ammuntojen jälkeen ruokailtiin ja siirryttiin Hollolan virastotalolle, joka on siis saanut purkutuomion ja puretaan lähitulevaisuudessa. Paikan päällä jokaiselle jaettiin fx-aseet, harjoituskaasut ja muut tarvittavat välineet sovellettua harjoitusta varten. Sen jälkeen koko osasto jaettiin muutamaan pienempään osastoon ja aloitettiin sovelletut voimankäytön tilanneharjoitukset. Useita haastavia tilanteita oli käsikirjoitettu, ja osa suoritettiin yksilönä ja osa partioparin kanssa.

Yksilösuoritukset alkoivat ensin fyysisellä kuormituksella, jonka jälkeen suorittaja vietiin silmät kiinni tilanteeseen, johon pitää reagoida. Nopeasti eteen tulevat tilanteet, jossa ratkaisu pitäisi vielä etsiä pienimmän haitan kautta. Oma haasteensa on, että jokainen laukaus ja voimankäyttö on oltava perusteltavissa. Eikä sovi unohtaa lausetta: tunnista maali, varmista tausta.

Kun silmäsi aukeaa, pitää muodostaa nopea tilannekuva onko huoneessa kenties omia, siviili vai aseistettu kohdehenkilö, tai kenties joku näiden yhdistelmä. Saako tilanteen selvitettyä neuvoin, kehotuksin ja käskyin vai eskaloituuko se voimankäyttötilanteeksi tai pahimmillaan aseelliseksi voimankäyttötilanteeksi. Osa tilanteista saattoi alkaa heti aseellisena voimankäyttönä, ja muuttua takaisin voimankäyttötilanteeksi, jolloin testataan omaa välinesidonnaisuutta. Eli osaatko vaihtaa aseeseen esimerkiksi kaasun, kun perusteita aseeseen käytölle ei enää syystä tai toisesta ole.

Myös hätävarjelutilanteita oli mukana, ja siihen liittyen jutun löytyy lopusta hätävarjelen määritelmä, joka on syytä opetella. Virastotalolta poistuttiin Hälvälän kautta aluetoimistolle huoltamaan ja palauttamaan se osa kalustosta, jota ei enää tarvittu päivän viimeisiin vetoihin.

Harjoituksen kohokohtana oli luvassa pari sovellettua tilannetta kauppakeskus Karismalla sen sulkemisajan jälkeen. Nämä tilanteet ja vedot suoritettaisiin joukkueena ja ne vietäisiin myös loppuun asti, mikä tarkoitti mahdollisten kohdehenkilöiden kiinniottoa, ensiavun antamista ja siviilien yms. evakuoimista.

Kauppakeskuksen vetoihin oli haluttu lisätä vaikeusastetta siten, että suorittavalla osapuolella ei olisi kauppakeskuksen ennestään tuntevia henkilöitä mukana, joilla olisi paikallistuntemusta hyödyntää kauppakeskuksessa olevia helpottavia ominaisuuksia, kuten esimerkiksi kameravälontaa ja henkilökunnan tiloissa kulkemista. Tiedustelu oli toiminut ja löysin itseni muutaman muun henkilön kanssa maaliolosuhteista näissä vedoissa.

Toiseen vedoista oli lisäksi vielä käsikirjoitettu pari muutujaa, jotka kävivät ilmi, kun kauppakeskuksen palohälytys ja hätäkuulutusjärjestelmä lähti soimaan kesken suorituksen. Samaiseen käsikirjoitukseen oli laitettu myös joukkuetta johtaneen henkilön ”sekoaminen”, ja tämä hahmo oli saanut toimintaohjeet tästä jo aikaisemmin illalla. Tämä, jos joku aiheutti hämmentyneitä katseita suorittajissa, kun joukkueenjohtaja juoksee edestakaisin käytävää ja lopulta rupeaa käskyttämään henkilökuntaan kuulunutta järjestyksenvalvojaa. Lopputuloksena pakka levisi hetkellisesti, kunnes tilanne ymmärrettiin ja johto vaihdettiin, ja toiminta jatkui loppuun asti.

Viimeistään näiden Karisman vetojen ja niiden jälkipuintien jälkeen jokaiselle jäi varmasti jonkinlaisia ajatuksia miten haastavia tämän tyylliset tilanteet ja tämän kokoluokan kohteet ovat. Karimalta poistuttiin yön pimeydessä hetkeksi nukkumaan haastavan päivän päätteeksi.

Isänpäiväsunnuntai valkeni Suomen lippujen liehuessa ja samat eiliset hahmot saapuivat aamupalalle Hälvälään. Todella runsaan ja monipuolisen aamupalan jälkeen oli vuorossa vielä oppitunti harjoituksen aiheeseen liittyen ja loppukaluston palautus.

Ajatuksia harjoituksesta ja toiminnasta jäi varmasti kaikille mukana olleille. Harjoitus oli kuitenkin mielenkiintoinen ja kehittävä, joka varmasti kuului loppukeskusteluihin, jossa toivottiin tämän tyyllisiä harjoituksia lisää. Lisäksi toiminta uusissa kohteissa oli raikastavaa, kun huoneet eivät olleet tyhjiä vaan kalustettuja ja pohjakuva kohteesta ei ollut jo kaikilla muistissa.

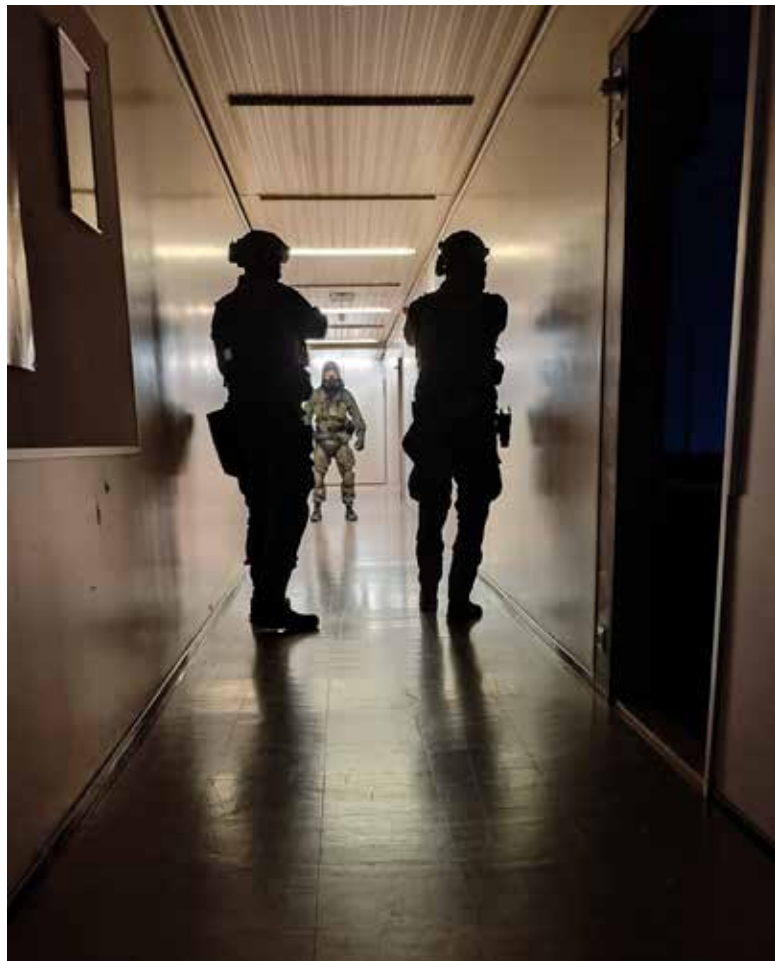
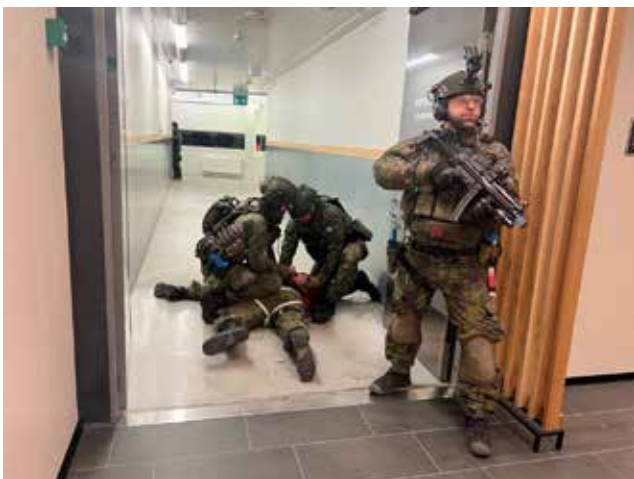
Teksti: Niko Laitinen

Kuvat: Kimmo Dammert ja Jori Luoma-Nirva

Hätävarjelu:

”Hätävarjelussa on kyse oikeushyvän suojelemisesta siihen kohdistuvaa oikeudetonta hyökkäystä vastaan. Oikeushyvällä tarkoitetaan esimerkiksi omaa tai toisen henkeä, terveyttä tai omaisuutta”.

<https://www.minilex.fi/a/h%C3%A4t%C3%A4varjelu>

Sysmän kansainvälinen talvikurssi 2025

*Kuvat artikkelissa: Kimmo Dammert,
Aslak Kalsa, Jari Kannela, Taavi Kunder,
Teppo Lainio, Martin Rozkošný, Jyri-
Pekka Schildt ja Erkki Vilja*

Unohtuneita kypäriä, liikaa autoja ja väärän kokoisia saappaita

Vuoden 2025 Sysmän talvikurssi oli nykymuotoisen talvikurssin toinen kerta, kun harjoitustoiminta jakautui Sysmään lisäksi myös Hälvälän harjoitusalueelle. Kun materiaalia tarvitaan kahdessa varsin etäällä toisistaan olevassa paikassa yhden harjoituksen aikana, niin logistiikan suunnittelu on avainasemassa. Vuodesta toiseen pääsääntöisesti samanlaisena säilyvän kurssin huollon suunnittelu alkaa yleensä jo edellisen talvikurssin aikana, kirjaamalla ylös havaintoja siitä mikä onnistui ja mikä ei.

Varsinainen logistiikan suunnittelu alkoi edeltävänä syksynä, kurssin aloituskokouksessa, jossa pääpiirteittäin käytiin läpi kurssin aikataulurunko, henkilöstö, koulutusrastien sisällöt, oletetut kurssilaisten määrät ja kansallisuudet. Tuolloin alkoi myös tukipyynnön eli henkilöstö- ja materiaalitilausten laadinta puolustusvoimille. Lisäksi tilaisuus toimi aloitushetkenä myös Sysmän huollon aikatauluttamiselle ja tarvittavien muiden tilausten valmistelun starttina. Materiaalia ei siis ainoastaan tilata puolustusvoimilta vaan myös MPK:lta sekä siviiliorganisaatioilta. Sysmässä järjestettävän huollon elintarvikkeissa, kurssilaisille jaettavien TST-muonapakkausten sisällöissä sekä SK-talon pihalle sijoitettavien bajamajojen tilauksissa hyödynnetään paikallisia.

Sysmän talvikurssin vaatimat materiaalmäärät kasvavat kurssin osallistujamäärien ja toisaalta myös kurssin koulutussisällön monipuolistuessa. Aina ei kaikkea tilattua saada ja niin oli myös tänä vuonna.

Huollon osalta perinteisesti pulaa on ollut henkilöistä, sillä talvikurssikokonaisuuden huoltokurssi alkaa jo tiistaina klo 0545 ja päättyy seuraavan viikon maanantaina myöhään illalla. Henkilöstövaje näkyy yleensä esimerkiksi siinä, että ajoneuvojen siirtämisessä saattavat ajoluvalliset loppua kesken. Tänä vuonna tuota ongelmaa ei ollut, sillä muutama viikko ennen kurssia Hämeen aluetoimistolla pidetyssä palaverissa tuli tieto, ettei tilattuja maastohenkilöautoja saada prikaatista ollenkaan ja henkilöpakettiautotkin olisivat noudettavissa vasta viikonloppuna. Lisäksi kurssille tilattujen a-tarvikkeiden määrää jouduttiin pudottamaan reilusti, jottei MPK:n Lahden koulutuspaikan koko vuoden kiintiötä käytetä yhdellä kurssilla. Aluetoimistolla pidettyä palaveria edeltävänä iltana materiaalitilauksia läpi käydessäni huomasin, ettei tilauksissa ollut mainittu kurssin kypäriä, taisteluliivejä tai taskuja. Ne onneksi saatiin jälkitilauksena hoidettua.

Materiaalinoutoihin kurssia edeltävälle tiistaille oli tunkua niinkin paljon, että osalle vapaaehtoisista piti ilmoittaa, ettei mukaan enää mahdu. Muutaman kuorma-auton nouto, materiaalinlaskennat sekä pakkaamiset PSPR:n varastoilla sujuivat lopulta nopeasti ja materiaali saatiin siirrettyä harjoitusalueelle ennätysajassa hiukan auriongonlaskun jälkeen. Tänä vuonna kaikki materiaali pakattiin kontteihin, joita Hälvälän kentälle siirrettiin kymmenkunta. Menetelmä toimi mainiosti ja vastaavaa tullaan jatkossakin käyttämään.

Tilattujen materiaalien määrässä oletettiin, että suomalaiset kurssilaiset ottaisivat mukaan omat makuupussit ja -alustat. Näin ei kuitenkaan ollut, joten varustamisten yhteydessä ne loppuivat kesken. Onneksi MPK:n Hälvälän varastolta saatiin puutteet kuitattua. Ulkomaalaiset sotilaat lisäksi eivät fyysiseltä kooltaan vastaa suomalaisia, joten PSPR:n varastolta tilattujen jalkineiden kokohajonnassa pyrittiin tämä huomioimaan. Hyvästä suunnittelusta huolimatta kurssille viimeisenä saapuneille suomalaisille oli sopivien talvisaappaiden koossa hakemista. Lopulta kuitenkin kaikille löytyi jalkineet, joilla osallistua kurssille.

Kurssin koulutuksien alettua pääpaino huollolla oli rastimateriaalien valmistelussa, aiemmin jaettujen materiaalien laskennoissa, muun materiaalin ylläpidossa sekä valmistautumisessa palautuksiin. Tänä vuonna materiaalin ylläpitoon kuului mm. äkillinen polttopuukontin oven korjaustarve. Konttia Padasjoelta noudettaessa oven saranat antoivat periksi jään aiheuttaman väännön takia periksi ja ovi oli pudonnut. Hälvälässä huolto sitten pääsi näyttämään metallintyöstötaitojaan. Nyt kontissa on vähintäänkin uudenveroiset ja ennen kaikkea toimivat ovet.

Vaikka henkilöitä tiistain materiaalinoutoissa oli riittävästi, niin varsinaisen kurssin alussa tapahtuneiden perumisten johdosta huollon organisaatio uhkaavasti pieneni. Tämä tuli konkreettisesti esille lopulta kurssilaisten materiaalipalautuksien lähestyessä sunnuntaina. Tuolloin palautustilanteessa syntyi ns. häröpalloefektiä, epätietoisuutta missä jono etenee ja mitä seuraavaksi tapahtuu. Ennalta jaetut ohjeet siitä, miten mikäkin materiaali otetaan vastaan, olivat menneet perille vain muutamalle taistelijalle. Lisäksi palautuslinjaston organisointi sekä resurssien vajavaisuus jättivät toivomisen varaa. Ensi vuonna tämä sitten toteutetaan huomattavasti sujuvammin.

Omalta osaltani kurssi päättyi jo sunnuntai-iltana, sillä seuraavana aamuna oli aikainen paluu takaisin virkatyöhön samalla kun kurssin materiaalia alettiin konteissa siirtämään kohti prikaatin varastoja. Tänä vuonna työnantaja ei onneksi perunut lomaa, vaikka tällainen vapaaehtoisuus ja kesälomapäivien käyttö aavistuksen työskentelyä haittaakin.

Jari Kannela, kurssiväpäli

Sysmän talviharjoituksen tunnelmat keittiön puolelta

Kaikkien Sysmän talviharjoituksen valmisteluihin osallistuvien on tehtävä hommiaan etukäteen. Keittiöön pitää hoitaa mm. hirvikeittoliha jo edellisenä syksynä, samoin monia muita raaka-aineita. Nykyisin ei enää tarvitse kerjätä kaikkia ruokatarvikkeita, koska budjettia ei tehdä 50 sentin annoshinnalla. Monia asioita keittiön näkökulmasta valmistellaan useita viikkoja etukäteen. Jälkisiivoa harjoituksen päätyttyä tehdään fyysisesti ensin Liikolan seurantalolla ja sitten kotona. Kaikki isot kattilat, uunivuorat, tarjottimet yms. täytyy kantaa varastoon puhtaina odottamaan seuraavaa käyttöä. Kunnes nämä tarvikkeet taas vuoden päästä kannetaan varastosta näkyviin, pestään ja otetaan käyttöön.

Ravintohuollon on helpompi toimia, kun kurssiväapeli on osaava. Vuosina 2023 ja 2025 talviharjoituksissa on ollut mitä parhain kurssiväapeli Jari Kannela – nyt meillä keittiössäkin on taas helpompaa. Edesmenneen kaikkien kaipaaman ”Jake” Parikan jälkeen on vihdoinkin löytynyt osaa-va seuraaja. Tietenkin tämä on vanha totuus, että mitä paremmin hommat on valmisteltu, sitä helpompaa meillä kaikilla huollon toimijoilla on osaamme tehdä. Keittiölle on tärkeää saada aikataulut ja väkimäärät edes jollain tarkkuudella ajoissa.

Itse tekeminen keittiössä on pitkää päivää venyä työhön, 5.30–22.00 väliseksi ajaksi. Keittiön henkilöiden keski-ikä oli nyt 65 vuotta. Meitä oli kaksi mummiä hommissa. Kaipaisimme kovasti nuorempaa jalka- ja käsiparia hommiin. Sysmän talviharjoituksessa työskentely on palkitsevaa ja positiivista. Vuosien varrella on tullut paljon hyviä ystäviä ympäri Suomea ja vähän ulkomailtakin. Jälleennäkeminen joka vuosi uudestaan on hyvin iloinen ja joskus herkkäkin hetki. Kiireisen harjoituksen tohinan keskellä päivitimme vuoden aikana tapahtuneet asiat. Samalla on muodostunut verkosto, josta osaa pyytää apua, kun kes-

ken harjoituksen alkaa oma kuorma kaatua päälle. Aina löytyy apua, kun vaan pyytää. Liian harvoin tulee pyydettyä. Yleensä me kaikki venymme äärirajoille jaksamisessa ja fyysisessä voimassamme.

Vakiintunut ja myös jatkuvasti uudistuva harjoituksen ydinporukka on sitoutunut ja yhdessä eteenpäin puurtavaa. Siksi tätä on tullut tehtyä jo yli kymmenen vuotta. Ensimmäinen kontakti kurssiin kannattaa ottaa aina kurssilaisena ja sitten hypätä itseään kiinnostavaan tehtävään. Vain harjoituksen läpi ”hihtänyt” tietää miten kurssilaisia on tuettava omalla työpanoksellaan.

Nyt meni ehkä kovaksi kehumiseksi. Kyllä välillä väsyttää, ärsyttää ja tekisi mieli sanoa, että en tule enää. Omien rakkaiden perheenjäsenten tuki harjoitukseen osallistumiselle on tärkeä. Mukava olla mukana, kun omat lapsetkin ovat tehtävissä mukana. 2025 listoilta löytyi poika ja tytär – äiti on ylpeä. Ilman puolison tukea ei voisi vuodesta toiseen tähän touhuun lähteä. Meiltä tässä mukana on vuosien varrella ollut koko perhe ja runsaasti laajennettuna ystävillä. Välillä omat lapset kaveriensä kanssa ja välillä jopa vanha kummitätini. Ja aina on ollut mukava jännitys ilmassa harjoitusta odotellessa!

Keittiön puolesta Sari

Päällikkötehtäviä

Toimin tänä vuonna Sysmän Talviharjoituksessa kurssilaisosaston komppanianpäällikkönä. Olen toiminut vastaavanlaisissa tehtävissä harjoituksissa aikaisemminkin, mutta tämä vuosi oli ensimmäinen kerta, kun tehtäväkseni oli määrätty vain tämä kokonaisuus. Eli lyhyesti kuvattuna minun vastuullani oli keskiviikosta sunnuntaihin se, että kurssilaiset ovat oikeassa paikassa, oikeaan aikaan ja oikein varustautuneita.

Kurssin osalta haastavin hetki oli ulkomaalaisten kurssilaisten saapuminen harjoitukseen. Ensimmäiset ulkomalaiset saapuivat keskiviikkona jo yhden aikoihin iltapäivällä, kun viimeiset ilmestyivät vasta kuudelta. Piti yrittää olla monessa paikassa samaan aikaan ja koittaa antaa oikeita ohjeita eri varustamisen vaiheissa oleville ryhmille. Siinä kaaoksessa tuli unohdettua mainita pieniä itselleen itsestään selviä asioita, kuten se että polttopuut kannattaa pilkkoa, ettei kamiina tukehdu yöllä. Onneksi tein pienen tarkastuskierroksen yömyöhään, niin kaikilla teltoilla kerettiin tehdä vähän pienempiä polttopuita ennen kuin kaikki olivat nukkumassa.

Käynnistyttyään harjoitus menikin sitten aika hyvin omalla painollaan. Ulkomaalaisilla oli ensimmäiset päivät lähinnä hiihtoa ja oppitunteja. Hiihdon opetuksessa keskityttiin alkuun perusteisiin, mutta vaikeuskerrointa nostettiin kuitenkin joka kerralla lisää. Tauluvaraston luokassa pidettyjen oppituntien aiheena oli tietenkin suomalaiset sääolosuhteet ja niihin mukautuminen. Kokonaisuus oli hyvin mietitty, sillä ulkomaalaisten tuli ainakin periaatteessa päästä perusteet-tasolle ennen perjantaita, jolloin suomalaiset kurssilaiset ympättiin ryhmiin. Yksi kurssilainen jouduttiin loukkaantumisen takia poistamaan harjoitusvahvuudesta ja siirtämään resurssiksi, muuten isommilta loukkaantumisilta Hälvälän päässä välttyttiin.

Aiempien vuosien kokemuksella halusin perjantaina kokeilla jotain uutta. Ennen suomalaisten sulauttaminen ryhmiin oli tehty koko porukka muodossa ja nimenhuudolla, ja tämän jälkeen kurssilaiset pääsivät telttoihin. Tänä vuonna esittelin uudet ryhmäjaot ulkomaalaisille ryhmänjohtajille jo perjantaina iltapäivällä ja annoin heidän tehtäväkseen suorittaa uusien ryhmien muodostamisen, sekä tarvittavien lisätelttojen kasaamisen. Kun suomalaiset saapuivat, esiteltiin heille varo-oppitunnilla, kuka kuuluu mihinkin ryhmään ja mistä teltat löytyvät. Palautteen perusteella tämä ratkaisu oli toimiva ja suositeltava toimintatapa myös tulevaisuudessa.

Lauantai alkoi aikaisin aamulla bussikuljetuksilla Sysmään, jossa oli jo valmiiksi hyvin suunniteltu rastikokonaisuus odottamassa. Busseista purkautuminen takkusi jonkun verran, mutta lopulta päivän aikataulu saatiin kirittyä umpeen. Päivän rastikiertojen jälkeen annettiin tehtävä illan/yön soveltavalle vaiheelle, joka aiemmista vuosista poiketen ei enää sisältänyt erilaisia tehtävärasteja matkan varrella majoitusalueelle, vaan suoran siirtymän majoitusalueelle ja tukikohdan perustamisen. Tälläkin muu-

toksella viimeiset ryhmät olivat vasta puolen yön jälkeen kohdealueella. Lauantain saldona oli jo sitten useampi loukkaantuminen, joihin yhdeksi suurimmaksi syyksi havaittiin huonosti pakattu reppu! Paino oli jakautunut epätasaisesti ja repun ulkopuolelle oli remmein viritetty roikumaan tavaroita. Näin pienikin horjahdus kertaantuu ja reppu vie hiihtäjän maahan väkisin.

Sunnuntai olikin sitten pääosin harjoituksen purkua, kun busseilla oli matkattu takaisin Hälvälään. Harjoitusosastot pääsivät myös vuorolleen ampumaan huoltamisen välissä. Siihen asti, kunnes suomalaiset kurssilaiset oli kotiutettu, harjoitus vaati minulta tarkempaa johtamista ja tilannetajun ylläpitoa. Tätä ei varsinaisesti helpottanut yksi ulkomaalainen ryhmä, joka ennakkoviestinnästä huolimatta oli varannut paluulentonsa sunnuntai-iltapäivälle. Kaikista haasteista kuitenkin lopulta selvittiin kunnialla ja harjoitus saatiin purettua.

Suurimmat haasteet omalle kohdalleni liittyivät totta kai johtamiseen. Välillä oli haastava saada ohjeita kaikille osastoille samassa muodossa, kun osastot saattoivat olla aivan eri paikoissa. Ohjeitten antamisen jälkeen olisi vielä hyvä seurata, että asioita tapahtuu ohjeiden mukaan. Tämäkin oli vaikea toteuttaa vain yhdellä silmäparilla, kun ulkomaalaisia kurssilaisia oli melkein 90 ja suomalaisia tuli vielä noin 40 lisää perjantaina. Tämä ongelma taklataan ensi vuonna ottamalla joukkueenjohtajat mukaan harjoitukseen samalla tavalla, kuin minä olin komppanianpäällikkönä nyt tänä vuonna. Näin saamme joukkueetasolle henkilön, joka on jo harjoituksen suunnitteluvaiheessa mukana ja tätä kautta hyvin perillä kurssin läpiviennistä. Jos tällainen tehtävä ja osa harjoitusorganisaatiota kiinnostaa, olkaa rohkeasti yhteydessä. Ensi vuodeksi tarvitaan myös uusi komppanianpäällikkö, sillä itse siirryn harjoituksen johtajaksi.

Teksti: Timo Lehtinen

Arctic Blade 2025

In the freezing northern conditions, the members of the *72nd Mechanized Battalion* (where I serve as a soldier in the Active Reserve) have been hardening themselves for many years. Cooperation with the Finnish Army through the "Arctic Blade" course, designed for combat in extremely cold northern conditions, has been ongoing for over eight years. During this time, dozens of Active Reserve members have participated in the course, and in recent years, professional soldiers from the unit have also joined, as long-term cooperation has allowed for a larger number of participants from our side.

The course focuses on basic combat and survival skills in winter conditions. The goal is not only to teach participants how to endure the harsh environment but also how to turn the disadvantages and dangers of extreme cold to their advantage. Throughout the course, temperatures vary significantly, ranging from +4°C at the warmest to -32°C at the coldest.

As is customary in the Finnish Army, the course is overseen by a small number of professional soldiers, while the majority of the organization and execution is handled by Finnish reservists. Within the course, soldiers are divided into regular course participants and a Liaison Officer (LNO) group. The LNO officers not only complete the regular course but also gain insight into the Finnish defense system, including how Finnish society integrates into national defense. In Finland, a significant portion of the civilian population is engaged in defense efforts, for example, companies maintain strategic reserves for the military or keep records of employees suitable for specialized positions in the army. Moreover, air raid shelters must be built in new buildings for a designated number of occupants.

During the course, participants learn to move in squads on military skis, transport mission-essential equipment on sleds, maintain weapons and gear in extreme cold, and more. They also experience falling into a frozen lake while fully equipped, starting emergency fires, shooting while on skis, and constructing fortifications using snow and ice.

With Finland's recent entry into NATO, this training and international cooperation have become even more important. In addition to the course itself, our soldiers train in multinational teams, requiring them to communicate and lead in English. The challenge of cooperating within multinational squads and platoons offers invaluable experience. This year, seven nations participated: *Czech Republic, Germany, Estonia, Denmark, the USA, Switzerland, and, of course, Finland*. Among the Czech contingent, nine professional soldiers and nine Active Reserve soldiers from our battalion took part.

Interview with Participants

1st Lt. T.H. – Reconnaissance Platoon – LNO Group

How do you perceive the Arctic Blade course and the cooperation between the Finnish and Czech armies?

- As a Liaison Officer, I see Arctic Blade as a textbook example of well-organized training, demonstrating an effective approach and the willingness to share knowledge. Finland has invaluable expertise in winter warfare due to its history and geographical position. The cooperation has been excellent. As a professional soldier rather than a reservist, I find it fascinating to observe how our Active Reserves interact with their Finnish counterparts, given that the entire Finnish course is run by reservists, and our Active Reserves have been participating for several years.

What surprised you most during the course?

- The mentality of Finnish reservists was truly remarkable. Despite having over 250 participants speaking different languages, the event was conducted flawlessly, without major logistical or organizational issues. Finns are deeply committed to their national defense, and failure is simply not an option for them. What struck me the most was that none of the Finnish reservists were financially compensated for their participation. They voluntarily dedicate their time to military training because they see defending their country as a personal responsibility. During the training, I frequently heard the phrase "*Defense is everyone's responsibility*", and in Finland, this is not just rhetoric – it is a fundamental reality.

How do different nations in the course approach national defense?

- The main difference lies in how nations view national defense as a collective responsibility. Most participating countries maintain a conscription-based military model, where mandatory military service leads to a strong reserve force. Professional soldiers primarily focus on training conscripts, maintaining rapid reaction units, and conducting refresher exercises for reservists.

What valuable lessons did you learn?

- Being part of the LNO team allowed me to understand how Finland integrates civilian and military defense, ensuring constant preparedness. I also participated in the practical elements of the training, including submersion in icy water, nighttime ski movements, and sleeping outdoors in freezing temperatures.

How did you handle the multinational environment?

- Very well. In the LNO team, everyone was eager to share their own national perspectives on defense. During regular training exercises, even language barriers were overcome, as the harsh conditions (cold, wind, snow) forced cooperation.

What was your biggest challenge?

- Falling into freezing water and experiencing my first role as an LNO officer in an international military exercise.

1st Lt. Jiří N. – Mechanized Platoon Commander (Professional Soldier)

How do you assess the Arctic Blade course and the cooperation between the Czech and Finnish armies?

- The cooperation between the Finnish and Czech armies was outstanding, with no significant issues. Everything was well-organized.

What surprised you most?

- The enthusiasm of Finnish reservists and the fact that they have to pay for these voluntary exercises themselves. Also, their simple yet highly effective training methods for winter warfare.

How do different nations approach national defense?

- Each nation is different. Finland and Switzerland have strong reservist-based defense systems, with strategic stockpiles and civilian preparedness measures. Their large reserve forces and extensive network of defensive infrastructure ensure readiness for any threat.

Key takeaways from the course?

- Simplicity is key – effective winter warfare relies on basic, well-practiced skills.

- Understanding how extreme cold transforms the battlefield and how to adapt strategies for operations in -20°C and lower.

What was your biggest challenge?

- Working with soldiers who had limited English proficiency and less experience, requiring closer supervision.

Sgt. Martin R. – Mechanized Company, Active Reserve

How did you find the cooperation between the Finnish and Czech armies?

- It was efficient and highly beneficial. The Finnish instructors were eager to share their expertise, making the training invaluable.

What surprised you?

- The unexpectedly warm weather – temperatures fluctuated around zero degrees, creating wet, uncomfortable conditions rather than deep freezing cold.

Biggest challenge?

- Jumping into freezing water. The shock wasn't as bad as I feared, but running in wet clothes afterward was brutal.

Final thoughts?

- Pros: Working in a multinational team, learning new survival skills.
- Cons: Weather conditions weren't as cold as expected for Finland.

Article by: Capt. Jan Heřmánek

*Commander, Mechanized Company, Active Reserve
72nd Mechanized Battalion*

➔ More about the **Active Reserve of the 72nd Mechanized Battalion:**

🔗 <https://www.facebook.com/AZ72mpr>

➔ Interested in joining the **Active Reserve** or participating in voluntary exercises?

🔗 <https://doarmady.mo.gov.cz/koho-hledame/vojak-v-zaloze>

KOULUTUSKALENTERI 2025

AIKA	AIHE	TYYPPI	KENELLE
13TAM25	YKSIKKÖESITTELY	OEH MPK-KURSSI	KAIKILLE AVOIN TILAISUUS
31TAM-01HEL25	TALVIKURSSI	MPK-KURSSI	KAIKILLE
07-09HEL25	PAPU VALM	VEH AMJOHT	NIMETYT AMMUNNANJOHTAJAT
15HEL25	222 VUOSIJUHLA	MAAKK TILAISUUS	KAIKILLE KUTSUN LUNASTANEILLE
17HEL25	OPSU SUUN	OEH MPK-KURSSI	JOHTO-OSAT JA NIMETYT
01-07MAA25	PAPU 1	KH AMJOHT	NIMETYT AMMUNNANJOHTAJAT
14-16MAA25	MAALIS-HÄLVÄ	MPK-KURSSI	KAIKILLE
07HUH25	JOUK KOUL	OEH MPK-KURSSI	JOUKKUEIDEN OEH ILTA
25-27HUH25	HUHTI-HÄLVÄ	MPK-KURSSI	MAAKK OMA KURSSI KAIKILLE
05TOU25	JOUK KOUL	OEH MPK-KURSSI	JOUKKUEIDEN OEH ILTA
06-10TOU25	AMJOHT KOUL	KH AMJOHT	NIMETYT AMMUNNANJOHTAJAT
10TOU25	MKJ AMPPÄIVÄ	VEH	TIEDOTETAAN MYÖHEMMIN
16-18TOU25	MAAKK VEH	VEH	ERIKSEEN KUTSUTUT
09KES25	JOUK KOUL	OEH MPK-KURSSI	JOUKKUEIDEN OEH ILTA
13-15KES25	KRHJ AMMUNTA	VEH KANTA-HÄME	KRHJ KUTSUTUT
18ELO25	JOUK KOUL	OEH MPK-KURSSI	JOUKKUEIDEN OEH ILTA
22-24ELO25	MAAK VEH	VEH	ERIKSEEN KUTSUTUILLE
29-31ELO25	FYTOKY	VEH	ERIKSEEN KUTSUTUILLE
01-05SYY25	PAPU 2	VEH AMJOHT	NIMETYT AMMUNNANJOHTAJAT
05-07SYY25	SYYS-HÄLVÄ	MPK-KURSSI	MAAKK OMA KURSSI KAIKILLE
26-28SYY25	TST AMM KRHJ	VEH KANTA-HÄME	KRHJ KUTSUTUT
10-12LOK25	LOKA-HÄLVÄ	MPK-KURSSI	KAIKILLE
17-19LOK25	PAIKP VEH + OEH	VEH + SUUN OEH VKL	KNTO-OS JA NIMETYT
14-16MAR25	MARRAS-HÄLVÄ	MPK-KURSSI	MAAKK OMA KURSSI KAIKILLE
24MAR25	JOHT KOUL	OEH MPK-KURSSI	JOHTO-OSAT JA NIMETYT

Helmikuun hiihtomarssi

Lauantaiaamu valkeni kauniissa talvisäässä. Aurinko oli nousemassa ja pieni pakkasen kutkutteli poskia ja sormia. Alkupalven lumiolosuhteiden oltua melko poikkeuksellisia mietitytti jo aiemmin, onko laduilla edes lunta, ja voidaanko marssia järjestää suksin vai pitäisikö varautua pelkin kumisaappain. Latukarttakin oli näyttänyt jo viikkojen ajan huonolta. Latukoneet eivät olleet ajaneet Tapanilan, Messilän ja Tiirismaan latuja moneen päivään. Onneksi lunta ehdittiin saada hieman, ja latukoneetkin ehtivät parina marssia edeltävänä päivänä käydä ajamassa latuja parempaan kuntoon. Lauantaiksi oli jopa luvattu pitkstä aikaa kaunista talvisäätä. Sekä kumisaappaat että sukset pääsivät tositoimiin. Heti, kun siteet oli saatu asennettua tarpeeksi tiukalle monen säädön jälkeen ja sormet lämmiteltyä.

Meitä lähti Hälvälästä kuuden hengen marssiryhmä kohti Lahden hyppymäkeä. Osa oli ensikertalaisia ja osa jo konkareita hiihtomarsseilla. Allekirjoittaneelle tämä oli kolmas kerta. Näköjään tähänkin voi hurahtaa.

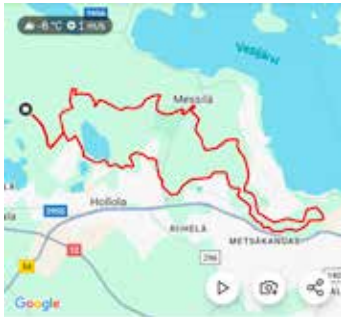
Alkumatkasta suksi luisti niin ettei mitään pitoa ollut, ja jatkuva lipsuminen aiheutti melkoiset niskajumit jo ensimetreillä. Reppu selässä ei sekään auttanut yhtään asiassa. Vaikka olenkin hiihdellyt jonkin verran, niin en oikeastaan milloinkaan pelkää tasatyöntöä, vaan pyrkinyt aina käyttämään jalkoja apuna. Perinteinen pysähdys Tiiristuvalla toi helpotusta, kun marssin johtaja ystävällisesti kaivoi reppuaan ja laittoi suksieni pohjiin pitovoidetta. Tämän jälkeen hiihtäminen muuttui hiihtämiseksi eikä pelkäksi luistelemiseksi ja lipsumiseksi. Pääosin ladut olivat ihan hyvässä kunnossa, ja muutamia hiihtäjiä tuli meitä vastaan. Roskia oli jonkin verran joissain kohdissa, ja jäisiä osuuksia oli paikoin.

Kiersimme perhelenkin kautta Finlandia-uralle, jota ei tietenkään ollut ajettu vielä – pelkästään pohjattu. Se ei menoa suuremmin haitannut näillä suksilla. Ensilumenladulle päästessämme liikenne lisääntyi huomattavasti. Hiihtäjiä tuli joka suunnasta, joten oli oikeastaan helpotus suunnata pienen tauon jälkeen rauhallisemmille laduille kohti Tapanilan hiihtomajaa, jossa pidimme lounastauon.

Viimeistään tässä vaiheessa on keli kokemusteni mukaan kääntynyt huonompaan. Viime vuonna ennen Tapanilaa alkoi vesisade, joka jatkui loppuun asti ja toissa vuonna alkoi räntäsade, joka tehokkaasti liis- teröi lumen kiinni suksenpohjiin. Yllätyksekseni tänä vuonna loppumatkasta ei tapahtunut mitään, vaan matka jatkui edelleen kirkkaassa säässä lämpötilan pysyessä kivasti pikkupakkasen puolella. Melko rau- hassa saimme edetä – muita hiihtäjiä oli vain harvak- seltaan. Ensilumenladun ruuhka oli jäänyt taakse.

Messilän jäisen peltosuoran ja yhtä jäisen golf-ken- tän vieruksen jälkeen pääsimme Tiirismaan mä- kiin. Ja niitähän riitti. Miten sitä aina ehtii vuodessa unohtaa kuinka turkasen inhottavia ne ovat. Ylä- mäissä suksi painoi, vaikkei edes ollut puolen metrin lumikerrosta suksenpohjassa ja alamäet puolestaan olivat paikoin jopa pelottavan jäisiä. Auraus oli minulle turvallisin tapa tulla mäet alas, vaikka osa meidänkin porukas- ta hurjasteli pelotto- masti syöksylaskua alaspäin.

Kaatumisilta ja loukkaantumisilta vältyttiin ja lopus- sakin jaksoi vielä hymyllä. Kolmekymmentä kilo- metriä oli takana ja edessä kotimatka. Yksi porukas- tamme jatkoi kotia kohti polkupyörällä, jolla oli myös aamulla paikalle saapunut. Tyytyväisenä omaan kul- kuneuvovalintaani käynnistin auton ja suuntasin ko- tiin syömään ja lämpimään saunaan rentoutumaan. Katsotaan josko taas ensi vuonna innostuu osallistu- maan hiihtomarssille. Tule mukaan!

Teksti: Jenni Paasio

Kuvat: Jenni Paasio ja Timo Vento

Eiswolf 2025

Eiswolf on Saksan asevoimien (Bundeswehr) vuosittain järjestämä kansainvälinen sotilastaitokilpailu, joka pidettiin 24.–26. tammikuuta 2025 Wulf-Isebrandin kasarmilla Heiden kaupungissa Saksassa. Harjoitus on suunnattu erityisesti reserviläisille, ja siihen osallistui noin 170 sotilasta kuudesta Euroopan maasta.

Harjoituksen aikana osallistujat suorittivat noin 60 kilometrin pituisen marssin, joka sisälsi sekä päivällä että yöllä tapahtuvia tehtäviä. Tehtävät sisälsivät erilaisia sotilaallisia haasteita, jotka testasivat fyysistä kuntoa ja sotilaallista osaamista. Lisäksi osallistujien tuli vältellä ”vihollisjoukkoja”, joita esittivät tiedusteluyksiköt, etsintäkoirat ja tekniset valvontavälineet.

Harjoituksessa tehtiin yhteistyötä useiden siviilijärjestöjen, kuten Saksan teknisen avun järjestön (THW), Saksan hengenpelastusyhdistyksen (DLRG), palokunnan ja Punaisen Ristin (DRK) kanssa.

Matkaan lähdettiin hirmumyrsky Éowynin uhka päällä mutta onneksi se jäi Irlantiin ja Britteinsaarille. Sää oli Heidessä vuodenaikaan nähden todella hyvä; siellä ei kilpailun aikana satanut tai tuullut juuri ollenkaan. Tänä vuonna kilpailupartioiden koko oli 4 henkeä.

Laskeuduimme Hampuriin perjantaina vähän puolenpäivän jälkeen. Otimme kentältä vuokra-auton, jolla lähdimme ajamaan kohti Heideä – matkaa sinne tuli noin 100 kilometriä. Saavuimme Wulf-Isebrandin kasarmille klo 16.00, kun matkalla olimme käyneet syömässä ja hankkimassa retkikeittämiin kaasut. Kilpailukeskuksena toimi panssarihalli, jossa pidettiin myös alkupuhuttelu. Kilpailu starttasi perjantaina klo 19.00. Partiot aloittivat kilpailun eri rasteilta, joihin kyyti oli järjestetty busseilla, joten jonnottamisilta välttyttiin.

Rastit sisälsivät tähystystä, suunnistusta, simulaattoriamuntaa, vesistön ylityksen ja korkealta sillalta laskeutumisen. Mielenkiintoisin rasti oli ehkä kypäräkiinnitteisellä valonvahvistimella liikkuminen ja havainnointi rakennuksen kellarissa.

Rastit olivat suljettuina lauantaina klo 7.00–11.00, jonka aikana lepäsimme suojaisassa metsikössä laavukankaan alla. Vastaosasto toimi myös tuona aikana. Lauantaina ylitettävänä oli laajoja peltoaukeita, joilla suojaa tarjosivat vain oijen varressa kasvavat pusikot. Paljastuimme droneille, ja kohta alkoi kuulua G-Mersujen ääntä, ja niistä jalkautuikin väkeä, jotka sitten juoksivat kiinni. Partion numero ylös, kättely ja matka jatkui. Illan mittaan jalat alkoivat jo painaa, mutta eteenpäin oli mentävä, koska aika oli kortilla.

Kilpailu päättyi 00.00, ja saimme kyydin takaisin kasarmille. Matkaa Wellamo-partiolle kertyi noin 57 kilometriä. Rakoilta emme onnistuneet välttymään. Lepäsimme yön panssarihallin lattialla ja aamupalan jälkeen alkoi ase-

huolto ja palautukset. Kilpailun voitti tänä vuonna hollantilainen partio. Wellamon sijoitus oli 23/40, ja olimme tyytyväisiä sijoitukseen, kun kaikki olivat ensikertalaisia kansainvälisessä sotilastaitokilpailussa. Saimme arvokasta kokemusta seuraaviin koitoksiin.

Paluumatkalle pääsimme lähtemään kasarmilta klo 14.00 ja lento kotiin lähti klo 19.00.

Eiswolf-kilpailu on vuosien varrella vakiintunut tärkeäksi osaksi Saksan reserviläistoimintaa ja tarjoaa osallistujille mahdollisuuden kehittää taitojaan realistisissa olosuhteissa.

Teksti: Teppo Lainio

Kuvat: Mikko Sippola

222-vuosijuhla

VAJ palkittiin vuoden joukkueena Päijät-Hämeen maakuntakomppanian vuosijuhlissa Sysmän Teatteritalolla 15.2.2025 järjestetyssä 222-vuosijuhlissa.

Komppanian perustamispäivä ja samalla siis vuosipäivä on 22. helmikuuta, sillä silloisessa Hämeen rykmentissä allekirjoitettiin ensimmäiset sitoumukset yksikköön 22.2.2008.

Kuva: J-P Schildt

VARMISTIN 2025

© Päijät-Hämeen Maakuntakomppania